

Les noves matemàtiques del Pentàgon

LAWRENCE J. KORB

Com a conseqüència del cost de la guerra d'Iraq, i de l'augment del dèficit federal, l'Oficina de Gestió del Pressupost ha ordenat al Pentàgon que faci retallades fortes els propers sis anys. Segons el Pentàgon, això afectaria uns 55 milers de milions de dòlars dels programes d'armament més importants. Com passa amb la major part dels informes sobre reduccions de la despesa del Pentàgon, però, és molt menys del que sembla.

En primer lloc, perquè el pressupost total del Pentàgon no es reduirà gaire. Una gran quantitat del que se suposa que es veurà afectat per la retallada, en realitat no és una altra cosa que una transferència de fons des del pressupost de l'exèrcit de l'aire i naval al de l'armada, que es preveu que augmente 5.000 de milions de dòlars anuals. El pressupost militar total continuarà augmentant perquè, de l'any 2006 fins el 2011, el Pentàgon es gastarà més de 2,5 bilions de dòlars, sense comptar-hi el cost de la guerra de l'Iraq, que, ara per ara, excedeix els 200.000 milions de dòlars.

En segon lloc, perquè les suposades retallades no tindran un efecte real sobre el pressupost. Per exemple, en el pressupost del 2006, que arribarà al Congrés el mes que ve, el Pentàgon retallarà autoritzacions pressupostàries (això inclou despeses, préstecs i obligacions contractuals) per un valor de 5.900 milions de dòlars. Però, com que hi ha una quantitat tan gran d'aquests diners que s'hauria de gastar a finals de la dècada, la reducció real l'any 2006 només serà de 1.000 milions de dòlars. La major part dels diners que es gastaran en armament l'any que ve ja ha estat autoritzada pel Congrés.

En tercer lloc, moltes d'aquestes reduccions no són retallades reals. Per exemple, la marina de guerra té previst comprar 30 submarins nuclears Virginia-class que li costaran 60.000 milions de dòlars anuals però, en comptes de comprar-ne dos cada any, al llarg dels propers sis anys, com havia planejat, el Pentàgon n'adquirirà només un cada any. Això "estalviarà" uns 5.300 milions de dòlars els propers sis anys, però trasllada la despesa als anys posteriors.

"Si el Pentàgon es prenguera seriosament la qüestió de les despeses, podria adoptar algunes mesures ara mateix, com ara cancel·lar alguns sistemes armamentístics que provenen de la guerra freda"

"Ens enfrontem amb una crisi pressupostària real, provocada per la decisió poc assenyada de retallar els impostos enmig d'una guerra"

El Pentàgon també redueix el nombre d'avions V-22 Osprey que comprarà cada any. Això estalviarà diners, en nombres absoluts, però farà augmentar eventualment el cost d'aquest avió fins més de 100 milions de dòlars cadascun. De la mateixa manera, el sistema de defensa de míssils nacional estalviarà 5.000 milions de dòlars els propers sis anys, però el cost total del sistema no pateix cap canvi. I el Pentàgon proposa afegir diners a alguns programes: el programa de radars espacials, per exemple, rebrà 600 milions de dòlars extres.

En quart lloc, moltes de les reduccions que es proposen incidiran en els contribuents. El reactor Raptor F/A-22, per exemple, l'any 1985 costava 35 milions de dòlars, i l'exèrcit de l'aire va dir que en compraria 750. El Pentàgon interromprà les compres l'any 2008, quan ja n'haurà comprat uns 180, que li hauran costat uns 60.000 milions de dòlars. És a dir, que cada Raptor costarà més de 300

milions de dòlars, més de vuit vegades el que estava previst en principi. (Amb aquests 60.000 milions de dòlars, l'exèrcit de l'aire podria haver comprat unes 1.000 unitats dels tradicionals F-16, que són igualment capaços de complir amb els objectius militars del món en aquest període de post guerra freda.)

En cinquè lloc, moltes reduccions no es produiran. Segons el pla, a finals del segon mandat de Bush haurien d'aturar-se les compres de Raptors. Què farà el següent president? Tancar la línia de producció i enviar més de 2.000 persones a l'atur, a Georgia, els senadors republicans de la qual ja comencen a alçar les protestes contra aquesta retallada? Donarà suport, el Congrés, a la decisió que ha pres el Pentàgon de cancel·lar el LPD-17, un vaixell amfibi de la Marina, l'any 2008?

La història ens diu que no. L'administració Clinton, per exemple, no va parar la producció del submarí Seawolf, ni la de l'avió Osprey, que havien proposat els membres de l'administració del president George H. W. Bush. Hi ha algun tipus d'alternativa a aquest peix que es mossega la cua? Si el Pentàgon es prenguera seriosament la qüestió de les despeses, podria adoptar algunes mesures ara mateix: cancel·lar alguns sistemes armamentístics, com ara els F/A-22, que provenen de la guerra freda, tot retallant els contractes que impliquen despeses que encara no s'han gastat; aturar el desplegament del sistema de defensa de míssils nacional fins que no haja estat provat del tot i resoldre el contracte, que ha rebut moltes crítiques, de lloguer de 100 avions de Boeing. Ens enfrontem amb una crisi pressupostària real, provocada per la decisió poc assenyada de retallar els impostos enmig d'una guerra. Malauradament, les actuacions que proposa el Pentàgon no faran gaire per afrontar-la, ni a la curta ni a la llarga.

Lawrence J. Korb, soci del Center for American Progress, va ser assessor del secretari nord-americà de Defensa del 1981 al 1985

© The New York Times - EL TEMPS
Traducció: Maite Insa